

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računati se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oznanila plačuje se od štiritopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. Telefon št. 3-4.

Priprave za državnozborsko kampanjo.

Na Dunaju, 15. marca.

V ponedeljek se snide državni zbor, a do danes še ni prav nikake gotovosti, bo-li mogel zborovati, kako dolgo bo mogel zborovati in kaj se zgodi, ako ne bo mogel zborovati. Obstrukcijske stranke so sicer izgubile jeden del svojih pomočnikov, namreč nemškoliberalne veleposestnike, a ti so jim bili itak le bolj moralni podporniki kakor dejanski sodelavci, za tiranje obstrukcije pa zadoščajo tudi nemški nacionalci z Wolfovo skupino.

Ministerski predsednik grof Thun je stopil zdaj v zvezo z „voditelji“ opozicijskih strank, da bi odnehali od obstrukcije in omogočili redno in mirno delovanje poslanske zbornice. Posvetovanja in pogajanja se nanašajo najprej na predsedniško vprašanje in potem na razveljavljanje lex Falkenhayn.

Desnica je šla v tem oziru tako daleč, da bi se z njenimi ponudbami lahko zadovoljila vsaka opozicijska stranka, ako ne išče boja à tout prix. Abrahamowicz se je prostovoljno umaknil s predsedniškega mesta, lex Falkenhayn pa hoče desnica odpraviti kratkim, zanjo in za nemško opozicijo jednako častnim potom, da jo namreč starostni predsednik koj pri otvoritvi novega zasedanja proglasi za neveljavno.

Kako stališče zavzemajo opozicijske stranke napram tem ponudbam, je razvidno iz nemškega časopisa. Nemci niso z njimi kar nič zadovoljni. Nemški liberalci bi se morda še udali, toda za njimi stoje nemški nacionalci z bičem v roki, in zagadel morajo stari liberalci plesati, kakor jim nacionalci godejo.

Nemci zahtevajo pogoj za odnehanje od obstrukcije, da morata odstopiti Abrahamowicz in tudi Kramar, da se mora lex Falkenhayn razveljaviti s posebnim sklepom poslanske zbornice, ker bi s tem desnica priznala, da je bila lex Falkenhayn protizakonita in da je bilo vse, kar je bivše

predsedništvo na te podlagi ukrenilo in odredilo, nepostavno in golo nasilstvo. Dalje zahtevajo, da mora vlada takoj preklicati vse jezikovne naredbe in obvezno zagotoviti, da prej kakor pride katera-koli stvar na razpravo, se dožene jezikovni zakon, ki določa nemščino za državni jezik.

Te zahteve pričajo, da Nemcem ni za mir, da jim ni za spravo, ampak da hočejo boj na vsak način in za vsako ceno. Nemške zahteve so take, da se jim desnica ne ukloni na noben način. Koncedirala je Nemcem toliko, kakor bi nikjer drugod ne koncedirala večina manjšini, in zagadel ni dosti upanja, da bi ministerskega predsednika posredovanje imelo kaj uspeha.

Nemški nacionalci smatrajo sploh za nedopustno pogajati se z vlado o čemur se boji, dokler niso preklicane jezikovne naredbe in že to, kako pripravljajo nemške volilce na prihodnje boje ter je, kakor Wolf, naravnost ščujejo k revoluciji, že to kaže, da mora biti velik optimist, kdor meni, da bo državnemu zboru možno zborovati.

Naj se ministerskemu predsedniku tudi posreči izolirati nemške nacionalce in odriniti od njih razen veleposlanikov tudi nemške liberalce, stranka ostane še vedno tako močna, da bo sama lahko preprečevala vsako delovanje, pri razpravi o nagodbi pa jo bodo kolikor toliko podpirali krščanski socijalisti in socijalni demokratje.

Avepicije za prihodnje zasedanje poslanske zbornice so torej jako klaverne in kdor opazuje priprave za bližajočo se kampanjo od blizu, tistemu se vsiljuje mnenje, da se je grof Thun začel pogajati z opozicijo samo zagadel, da bi se mu pozneje ne moglo očitati, da ni storil vsega, kar je bilo v njegovih močeh v dosegu mirnih razprav. Svoj smodnik pa ima grof Thun na suhem in najbrž bo že v kratkem primoran, ga porabiti, kajti na čudežne premembe v mišljenju Wolfov, Lemischev, Funkejev in Hofman-Wellenhofov ne more računati, a nagodba z Ogersko je tako silna in nujna stvar, da se nikakor ne da več odložiti.

V daljni Aziji.

Vojna mej Kitajsko in Japonsko je razkrila trhlenost in slabost velike Kitajske vsemu svetu, in vse velesile so od tedaj obračale svojo pozornost na daljno Azijo, vedoč, da bode skušala Japonska pridobiti si tam absolutno prevlado in odriniti evropske države od neizmerne in goste obljudene države kitonosce.

Od tedaj so se razmere zlasti v poslednjih štirih mesecih razvile tako, da se na obzorji že spoznavajo konture svetovnogodovinskih dogodov. Razdelitev Kitajske se je začela.

Nemčija je opustila svojo dotlej zgolj kontinentalno politiko in si zagotovila kitajski pristan Kiao-čau, ne da dobi kolonijo, ampak da dobi zaslonbo za trgovinsko prodiranje v osrčje Kitajske, da svoji bogati industriji zagotovi veliko trgovišče in svojim prebivalcem zaslužek in dobiček. Komaj si je bila Nemčija zagotovila imenovani pristan, oglasile so se druge države, kar je napolnilo Angleško s strahom za svojo bodočnost.

Doslej je bila prevlada v vzhodni Aziji v rokah Angležev in angleška industrija in trgovina je dobivala iz Kitajske ogromne dobičke. Kaj čuda, da si skuša Angleška zagotoviti svoj upljiv v daljni Aziji. V to pa jo silijo tudi oziri na Indijo, zakaj če jo druge velesile iztisnejo iz njene pozicije v vzhodni Aziji, pride v nevarnost tudi Indija, kjer angleško gospodstvo itak ni preveč utrjeno.

Tu pa ima Angleška v prvi vrsti opraviti z mogočno Rusijo, katera že dolgo let skrbno in previdno dela na to, da postane merodajna na vzhodni strani Azije. Sibirija bi navzlic svojemu ogromnemu bogastvu ne bila za Rusijo posebnega pomena, če se jej ne prklopijo sosedne pokrajine. Rusija gradi z ogromnimi žrtvami sibirsko železnico, a ta postane svetovnega pomena v pravem smislu teh besed šele tedaj, ko dobi zvezo z zalivom Pečeli, ker so ruski pristani na vzhodnem bregu Azije neporabni.

Čim je Rusija videla, da je Nemčija jela akcijo,

LISTEK.

Pevec in pevka.

(Spisal Alfonz Daudet.)

(Konec.)

Čestokrat, ko je ponehala s svojim petjem, ter jej je vedno večje priznanje donelo nasproti, je gledala nekam brezizrazno, strogo v občinstvo, kakor bi hotela reči: „Prosim vas, nikari ne ploskajte!“

Pa kdor je jedenkrat okusil slast priznanja, ta ne more več živeti brez njega. Vsi veliki umetniki ne umrjo niti vsled bolezni, niti vsled starosti, njih življenje se konča, ko jim občinstvo več ne ploska.

Tudi pevec je hotel radi apatije ljudstva pri njegovih nastopih kar obupati. Hujšal je vedno bolj ter postal godrnjav in zloben. Predno je nastopil, si je dejal vedno: „Saj je vendar moja žena... in jaz jo ljubim!“ A kmalu je prišlo tako daleč, da je soprogo sicer ljubil, pevko pa sovražil. Ona je to opazila, in kakor se streže bolniku, tako je skušala moža osvoboditi te nesrečne manije. Najprej je sklenila zmanjšati svoje slavljenje s tem, da ne bi pela tako, kakor je znala, ne s tistim ognjem, katerega je čutila v sebi; a kakor sklepi njenega moža, tako so zvedeneli tudi njeni na odru. Nje nadarjenost, katera je bila od nje takorekoč neodvisna, si ni dala staviti nikakih mej.

On sevé ni bil nikdar zadovoljen. S tistim hlinjeno dobrovoljnim obrazom, s tistim glasom nepravega prijateljstva, kateri vlada mej igralci, jej je dejal, kadar so jo najbolj slavili: „Pazi, nikar se preveč ne trudi, sicer se boš tako zmučila, da bodeš morala vzeti dopusta!“ — Včasih je celo zagrešil prav neumne izgovore, češ, da je hripava, da nima povsem čistega glasu; ali pa se je tudi posluževal izrekov, kakršni so lastni navadnim glumačem, ki potujejo od kraja do kraja: „Konec v dvospevu si prehitro ponovila, in vsled tega nisem mogel jaz tako dobro uspevati... To si storila namenoma.“

Ona pa se ni nikdar pritoževala, kajti ljubila ga je preveč; poleg tega so učinili njeni vedno večji uspehi, da je postala potrpežljiva.

V gledališču so kmalu opazili ta čuden slučaj ljubosumnosti; tovariše pa je to zabavalo. Vse je čestitalo pevcu radi talentov njegove žene. Kazali so mu časopise, v katerih je bil le na konci štirih velikih razpredelkov, ki so slavili soprogo zvezdo, omejen tudi soprog, čegar ime je skoraj že popolnoma zatemnelo...

Ko je nekega dne zopet čital tak članek, prihrumel je s časopisom v roki ves razjarjen k soprogi ter dejal bled od jeze: „Ta kritik je bil vse-kakor tvoj ljubimec, kaj ne?“

Tako daleč je prišlo! Nesrečna, slavljenka, od vseh zavidana žena, katere ime je bilo čitati z velikimi črkami na gledališčnih listih, ki so bili pri-

lepljeni na vseh kotih Pariza, je žvela najžalostnejše ter najslabše življenje. Ni si več upala pogledati v časnik, iz strahu, da bi morala čitati tu svojo lastno hvalo, plakala je nad cveticami, katere jej je metalo občinstvo, in katere je pustila v kotu svoje lože zveneti, da ne bi doma obujale spominov na večere triumfov. Hotela se je že odpovedati javnemu nastopanju, a on tega ni dopustil, češ: „Rekli bodo, da sem te jaz silil k temu.“

In za oba je trajalo strašno gorje i nadalje. Nekega večera je hotela pevka baš stopiti na oder, ko jej je dejal nekdo: „Pazite, nekdo splet-kari proti vam!“

Smejala se je temu. Njej naj bi nasprotovali? Zakaj neki? Njej, kateri je bilo vse naklonjeno, katera ni še spoznala intrig.

A bilo je vendar res. Sredi opere, mej nekim dvospevom, katerega je pela s svojim možem, v trenutku, ko je njen glas donel v največji višini, ko je vrel iz njenega grla glas, čist kakor najčistejši biseri nabornice, tedaj se je začulo od mnogih straniž zvižganje. Sapa jej je zastala. Nakrat pa jej je šinila v možgane blazna, strašna misel... On, soprog je bil sam z njo na odru. Srepa ga je pogledala, in na njegovem obrazu je opazila grd, škodoželjen smehljaj. Ubogi ženi je bilo vse jasno. Solze so jej porosile lice in izginila je za kulise...

Lastni mož je najel ljudi, ki so ji zvižgali.

katere konec more biti samo razdelitev Kitajske, ni dalje odlašala s koraki za zagotovitev svojih namer. Vzpodbodo jo je k temu tudi to, da si je Angleška s posojilom Kitajski zagotovila posoben upliv na kitajsko upravo in se pripravljala, da se udomači na raznih trgovinsko-političnih ali strateško važnih mestih.

Rusija je zategadel okupirala Port-Artur in Taljen-van, najvažnejši postojanki ob zalivu Pečeli, od koder ima dominujoč upliv čez veliko Mandžursko in čez Korejo, ki spadata po naravi k Sibiriji in kateri hoče Rusija na vsak način dobiti, ker ju neobhodno potrebuje. Zajedno je Rusija zahtevala od Kitajske dovoljenja, graditi preko Mandžurske železnice.

Rusija je s tem očitno priznala svoje namene in Angleška ve, pri čem da je. Izlepa, z diplomatičnimi spletkami se Angleška ne da iztisniti iz Kitajske in predno se to zgodi, rjul bode Angleški lev še tako, da se bo zemlja tresla.

Sedaj še ni povse jasno, v kakem razmerju so posamične velesile v Aziji med seboj, ve se samo, da vsaka nekaj zase zahteva. Japonci hočejo Vaj-hajvaj, Francozi Hajnan in Ločau, ali odločilna faktorja, tista, za katerih prevlado gre, sta Angleška in Rusija.

Diplomatični boj med njima se vodi jako rezko. Angleška je s svojimi spletkami dosegla, da je korejski kralj odločil ruske funkcionarje iz svoje države. Rusija je zopet odločno protestovala proti posojilu, katero je Angleška poskrbela Kitajski. Angleška vlada je v parlamentu ularila ob meč in povedala, da je angleška mornarica pripravljena na vse eventualnosti in da je tako mogočna, da se nikogar ne boji, ruski car pa je na to odgovoril z 90 milijonov rubljev za pomnožitev ruske mornarice — — —

Ako se uname boj, bo to eden največjih, kar jih pozna svetovna zgodovina, in gotovo je, da se azijsko vprašanje reši, še predno bo dovršena sibiriska železnica. Angleška stori vse, kar je možno, da zaplete Rusijo v kake evropske konflikte. Uprizorila je armenske ustanke, uprizorila je kretske revolucije, uprizorila je grško-turško vojno. Vse kaže, da je tudi za letošnje pomlad pripravila na Balkanu kar treba, da pride Rusija v kako zadrego, če ne v konflikt, in da ni dvoma, da bo na ta način nadaljevala, ker ve, da mora čim prej zagotoviti si svojo pozicijo v Aziji, kajti če tega ne stori, potem je azijsko vprašanje rešeno v ruskem smislu tisti trenutek, ko je gotova sibiriska železnica.

V Ljubljani, 16. marca.

O položaju Dr. Engel, načelnik mladotškega kluba in dr. Skarda, načelnik češkega zvrševalnega odbora, sta govorila ta dni svojim volilcem o položaju. Oba sta povdarjala, da je razmerje med Čehi in Thunovim ministerstvom povsem prosto. Čehi stojé na strani večine, ne pa na strani vlade, kateri pa niso sovražni. V Thunu spoštujejo Čehi moža velike inteligence, energije in ljubezni do domovine, ter pričakujejo, da se mu posreči oslabiti obstrukcijo. Ako pa hočejo nemške stranke, ki so včasih zatirjemale, da je sedanja ustava in parlament njihova zasluga, sedaj ustavo pokopati, potem porekó Čehi: Requiescat in pace! — Čehi se nadejajo vsled Kaizlovega vstopa v ministerstvo ugodnih posledic za češki narod, vendar pa se nečejo nikakor engazirati za grofa Thuna, čegar program je vzlic vsemu še neznan. — V Brnu sta poročala dr. Slama in dr. Začek; volilci pa so ju pozivali, naj ne podpirata Thuna, kateremu Moravci prav nič ne zaupajo, dokler ne pokaže svoje barve.

Vlada in veleposestništvo. „Narodni Listy“ konstatujejo, da se je radi Bärnreitherjevega vstopa pokazal velik razpor med klubom veleposestnikov, tako da zavzemajo češko-moravski in avstrijsko-štajersko-tirolski veleposestniki povsem različni stališči. Dočim so češki in moravski, pod načelstvom barona Chlumeckega, za Bärnreitherja ter so odkrito izrazili to svoje somišljenje, izrekli so se dolnje avstrijski, zborujoči v Coloredovi palači, jako nasprotno ter kakor štajerski in tirolski izjavili, da vstop Bärnreitherja v Thunovo ministerstvo prav nič ne izpremeni njihovega dosedanjega razmerja do drugih nemških (obstrukcijskih) strank. Razkol je torej očitno. „Narodni Listy“ pa tudi povdarjajo možnost, da hočejo igrati Chlumeckega somišljeniki dvostroko igro, ki pa se jim nikakor ne bo obnesla. Kmalu se bodo morali odkrito odločiti za vlado ali pa za obstrukcijske stranke.

Slovani, složimo se! „Slovanski Svet“ poroča: Raski mecen, baron Aleks. Nikolajevič Štiglic v Petrogradu, je 21. januarja na slavnostni večerji, prirejeni na njegovem domu najodličnejšim členom, v svojem govoru povdarjal: „Slovani trpe, ker še niso jedini med seboj. Skrajni čas in potreba je, da se zedinijo. Že davno bi bilo treba odpustiti grehe Bolgarom in Srbom, pomiriti se s Poljaki in spomniti se Čehov, hrabrih stražnikov slovanskega prapora na zapadu in udanih Rusom. Čehi so nam pokazali, da je jedini sovražnik Slovanov — Nemec; a Rusi priznavamo Čehom povsem, da, ako je kdo škodoval nam Slovanom, bil je to Nemec. — Dokazuje nam to zgodovina Slovanov ob Labi, Odri in Visli, ob Donavi in Dravi.“

Kandidatura princa Jurija Grškega. Mišlilo se je že, da je ta kandidatura povsem opuščena, ker se ji toli vztrajno upira sultan; toda zopet poročajo listi, da se je Jurijeva kandidatura znova oživila. Cesar Fran Jožef I. in kralj Humbert sta bajé pismeno sporočila carju, da kandidaturi ne nasprotujeta. Prestolonaslednica grška, princezinja Zofija pa je bajé pridobila tudi svojega brata, nemškega cesarja za Jurija. Sklicevala se je na zadnji atentat na grškega kralja ter povdarjala, da je grška nastija nujno potrebna pomoči, ako naj se vzdrži. Nemška oklopnica pred Kanejo se bajé že odpravlja za odhod.

Klerikalizem na Francoskem. „Siècle“ je objavil senzacionalen članek, v katerem dokazuje, kako se širi in utrjuje klerikalizem tudi na Francoskem. Jezuitje imajo v rokah celó vojsko. Večina častnikov je bila v jezuitskih gimnazijah, vojne akademije pa stojé večinoma pod patronanco višje duhovščine. „Siècle“ dokazuje, da je klerikalizem nevaren republiki, da je prismojenega generala Boulangerja, ki je hotel igrati ulogo bodočega imperatorja, vodilo jezuitstvo na povodu, in da ščujejo najbolj klerikalci proti Nemčiji. Ker jezuitje na Nemškem nimajo nobene sreče, bi se radi maščevali. „Siècle“ dokazuje, da stoji i vojaštvo i uradništvo v službi klerikalcev, ki so si nadeli v poslednjem času krinko antisemitizma. Ti antisemitje imajo veliko moč, katero zlorabljajo maščevalno proti vsakemu, ki ni njihov hlapec.

Dopisi.

Iz Dolenjega Logateca, 15. marca. Najbolj srečna, skoraj bi dejal je ona vas našega kamenitega Krasa, katera ima dovolj zdrave in čiste pitne vode. Kaka dobrota je pač to za uboze Kraševce! V resnici prav je imel visok državni dostojanstvenik, kateri je prišlo nekaterim Notranjem izustil pome-ljive besede: „Ubogi Kraševci! pač trpé hudo pomankanje na zdravi pitni vodi in kaj za Boga, jim zamore država boljšega in potrebnejšega dati, nego dobre, zdrave pitne vode?“ In res je tako. Naša vas, dasiravno ne še središče pustega, kamenitega Krasa, trpela je hudo pomankanje na zdravi pitni vodi. Mali studenci zunaj vasi, kamor je ljudstvo s sodi hodilo po vodo, usahnili so ob hudi poletni vročini in posluževati se je bilo treba umazane Logašice, vode, v kateri se je napajala živina, v kateri se je pralo vse perilo, v katero so se metali razni odpadki in se stekali razni kanali. Čudom se je čuditi, da je to ubogo ljudstvo pri vsem tem ostalo še toli zdravo, da se niso širile med njim razne kužne bolezni. A hvala bodi Bogu — obrnilo se je na boljše. — Po neutrudljivem prizadevanji našega županstva dobili sta občini Dolenji in Gorenji Logatec vodovod, kateri v svoji 5-3 km dolgi progi preskrbuje obe veliki občini z izborno pitno vodo — čisto studenčnico. Iz globne srca smo pač Logatčani hvaležni državi upravi, deželnemu zboru in deželnemu odboru, kateri vsi so z visocimi podporami prihiti nam na pomoč, da se je zgradil ta prekrasni, dosedaj še ne popolnoma dogotovljen vodovod. — Poprej na sredi vasi stojači leseni možje in korita — vse to je izginilo s površja in namesto njih stojé danes lepi železni vodnjaki, pravi okras za vas. — Logatec je radi svoje lepe lege in okolice, zdravega zraka, milega podnebja, prijaznega prebivalstva in izvrstnih gostilnic postal tujcem, posebno Tržičanom jako priljubljen kraj za poletno bivanje. Leto za letom prihaja več tujcev v naš kraj, a tem raje in v večjem številu dohajali bodo sedaj, ko bodo imeli tudi to, kar jim je preje najbolj primanjkovalo — zdravo pitno vodo. — Prebivalstvo pri svojih res pičlih dohodkih, požrtvovalno kakor malokje — dobro uvideva, da je treba tuje vabiti v kraj — kajti kolikor toliko ostane denarja med njim. — Poleg lepega kopališča, katero je napravil jako podjetni tukajšnji trgovec, osnovalo se je sedaj olepševalno društvo za Dol. Logatec in njega okolič, katero bode skrbelo za olepšanje vasi, za razne nasade, za snago v vasi itd. Pravila društvu, katero šteje dosedaj že 52 udov, je deželna vlada potrdila in novo ustanovljeno društvo poprijelo že

se bode takoj resnega dela. Z združenimi močmi da se vse doseči, le sloga in dobra volja morati biti. Občinski zastop prepustil je društvu v olepšavo najlepši prostor vasi, na katerega sredi bode stal krasen monumentalni, po vodovodnem podjetniku občini darovan vodnjak. Ta prostor misli občina z Najvišjim privoljenjem v spomin 50letnice vladanja Nj. Velikanstva imenovati „Fran Josipov trg“. Poleg vsacega vodnjaka zasadi se bodo lepe naše slovenske lipe, katere bodo dajale utrujenemu prebivalcu in popotniku hladne sence pri požirku izborne studenčnice. — Dokler so bili naši gozdi dobro zaraščeni, bilo je gmetno stanje našega prebivalstva jako dobro, a z gozdi izginilo je tudi marsikatero premoženje. Kjer so stale nekaj ponosne hoke — raztezajo se danes le goli pašniki. Res, da zraste tu jake dobra, skoraj bi del plavinska krma za govedo — zato pa se je ljudstvo kaj pridno poprijelo živinoreje. — Leto za letom vzreja se lepša živina in z veseljem gledajo ljudje vidni napredek. Med našimi tremi sejmi je najimenitnejši oni na dan sv. Gregorija, 12. marca. Na ta, po cesarju Ferdinandu I. z lastnoročno podpisanim pismom z dne 2. maja 1848. l. ustanovljeni sejm priglaslo se je letos 954 glav lepe goveje živine. — Kupčija bila je še dokaj živahna — a bila bi mnogo boljša, ko ne bi ravno ta dan sejmovalo 12 krajev. Uvidevši, da je le živinoreja še zaslomba našega kmeta, osnovala se bode tudi na predlog in prizadevanje po vsej Notranjski dobro poznatega bivšega dež. poslanca in veščaka g. Fran Arkota iz Postojne mlekarska zadruga. Zadnje nedeljo skelal je omenjeni gospod v Dol. Logatci posestnike k razgovoru o tej res prekoristni in dobički obetujoči zadrugi. V velikem številu odzvali so se posestniki njegovemu povabilu ter z zanimanjem poslušali njega poučni in nadrobni govor s srčno željo, da se ta zadruga takoj ustanovi in poprima resnega dela. — Bog daj temu novemu podjetju obilnega blagoslova!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 16. marca.

— („Slovenec“) je včeraj ponatisnil nekaj vrstic iz „Slovanskega Sveta“, kar nam zopet služi v dokaz, da katoliško narodni naš kolega vsako prismojarijo, če se kje proti našemu listu objavi, z veliko slastjo ponatisne. Podgornikovo glasilo nas kara, da smo se za Zolo in žide preveč potegovali. O tem mu je sodba prosta, dasi je žid, ki je nedolžen v najkrutejši zapor obsojen, istotako obžalovanja vreden kakor kristijan, če se mu pripeti jednaka nesreča. Zategadel se o Zolovi pravdi lahko različno sodi, in prav „Slovanski Svet“ moral bi vedeti, da se je posebno iz Rusije oglašalo toliko odličnih duhov za Zolo, da je — kakor se pripoveduje — francoska vlada nervozna postala, ter radi tega reklamovala. Vsekako pa je do cela neutemeljeno, če piše X + Y v „Slovanskem Svetu“: „Sploh je v zadnjem času „Slov. Narod“ zelo naklonjen židovstvu in jako neprijazen antisemitizmu; — in vendar moramo Slovenci biti tako iz socijalno-gospodarskih, kakor iz narodnostnih vzrokov odločni antisemiti.“ Ta kosce je v resnici prava prismojarija! Radi peščice židov, ki mirno žive med Slovenci, naj bi postali — če hočemo velikemu neznanecu X + Y dopasti, — antisemitje, ter se povzdignili do tistega živinsko surovega mišljenja, s kojim se odlikuje dika vseh antisemitov, dunajski Schneider! Na to polje nas še celo „Slovanski Svet“ ne bode nikdar privabil, še manj pa suboparni njegov črkolovec X + Y! —

— (Repertoire slovenskega gledališča.) V petek se uprizori Shakespeareova veseloigra „Kako se ženske kroté“.

— (Slovensko gledališče.) Naravnost vzorni smemo imenovati včerajšnji predstavi Parmove „Ksenije“ in Mascagnijeve opere „Cavalleria rusticana“. Dasi se naša opera vedno odlikuje, konstatujemo vendar, da so včeraj solisti in zbori naravnost brilirali. Zato pa ni občinstvo kar nič štedito s priznanjem ter celo pri odprti sceni navdušeno ploskalo. V Parmovi jednodejanski operi sta nastopila prvič g. Rašković (Aleksij) in gđ. Horvatova (Tatjana). G. Rašković je podal nekaj povsem individualnega; njegov Aleksij je velesimpatičen, plemenit in tankočuten Slovan-mnih, kakoršnega doslej na našem odru še nismo videli. Pel in igral je g. Rašković svojo ulogo z neko posebno ljubeznijo, njegov mili liriški tenor pa je moral segati vsakemu na dno srca. Zato pa je žel g. Rašković takoj spočetka, po svoji prekrasni samospelni molitvi uprav frenetično priznanje, ki se kar ni hotelo poleči. A tudi tekom in konci igre so se izrekale izbornemu pevcu najlaskavejše pohvale. Prav dobra in — kakor vedno — lepa je bila v ulogi Tatjane gđ. Horvatova, ki je dobila za

svoje pesem „Tišica gozdna...“, katero je mojstersko pela, zaslužila specialen aplavz. Kakor lani ali, če možno, še boljša sta bila letos gđ. Ševčikova (Ksenija) in g. Nolli (Vitez). V dvospevih z g. Raškovičem je bila gđ. Ševčikova naravnost izvrstna, g. Nolli pa je takisto v dvospevu z g. Raškovičem uspel najslajšajše. Obema, gđ. Ševčikovi in g. Nolliju se je viharno ploskalo. Tudi zbori so bili prav dobri in sigurni. Ako omenimo še, da se je moral intermezzo vsled neprestanega ploskanja ponoviti, da se je izražalo g. Benišek ku še posebno priznanje ter da je bil tudi orketer dobro izvežban, povedali smo dovolj, da smelo izrazimo svojo nado: „Ksenija“ ostani stalno na našem repertoaru. — Mascagnijeva opera se je pela letos v tretje ter dosegla najpopolnejši uspeh. To pot sta bila tudi zbori prav dobra. Vsi solisti pa so bili izvrstni ter se jim je mej predstavo in konci predstave obilo ploskalo.

— (Za nemške namene) in sicer za nemško šolstvo v Ljubljani in Filharmoničnemu društvu je na Dunaju umrla gospa Gregorič vohla svojo hišo na Mestnem trgu, ki je bajš 50 000 gld. vredna. Kdor je poznal pokojnico in pa njenega moža, bo vedel, kaj si naj misli.

— (Razstavljene slike.) V izložbi g. Ivana Mathiana, c. s. kr. dvornega založnika, iz oženi sta originalni slike „Krst pri Savici“ in „intronizacija korškega vojvode po slovenskem narodu na gospodstvom polju“. Izvirnike je naslikal prerano umrl hrvatski umetnik Quignerez, bivši profesor slikarstva v Zagrebu. Od njega ju je kupil trgovec s slikami Peter Nikolić v Zagrebu. Kdor hoče kupiti izvirni slike izve ceno pri g. Mathianu ali pa pri g. Nikoliću v Zagrebu.

— (Ubil) se je 13. t. m. poštni upravitelj v Trzinu gosp. Gvidon vitez Andrioli. Na izletu v Breze je padel po nek-kih stopnicah in se tako pobil na glavi, da je umrl.

— (Bratno društvo v Črnomelju) priredi dne 19. t. m. zabavni večer z nastopnim vzporedom: 1.) I. Schneider: „Bienenhaus“, koračnica. 2. A. Nedved: „Mili kraj“, moški zbor. 3. A. Nedved: „Ljubezen in pomlad“, moški zbor s tenorsamospevom. 4. C. Millöcker: „Nachtigall Schlage“, koncertna polka za flauto solo s spremljevanjem orkestra. 5. A. Foerster: „Katica slov. nar. pesmi“, moški zbor. 6. Fr. Padera: „Venec hrv. napitnic“. Čveterospevi: 7. A. Nedved: „V ljubem si ostala kraj“, 8. A. Klaić: „Svračinje“. 9. Narodne pesni: a) J. Čern: „Bom šel na planince“, b) A. Foerster: „Slovo“. 10. Fr. Gerbič: „Pred slovesom“. 11. I. Gungel: „Oberländer Heimatsklänge“. 12. „Stara škatla“. Obraz iz življenja v I. dejanji, priredil M. Bulovec. 13. „Damoklejev meč“. Guma v I. dejanji, spisal G. Putitz. 14. Tombola. — Pevovodja g. R. Schiller. Točke 1, 4, 6, 11 izvaja mestna godba na lok, kapelnik g. Fr. Padera.

— (Osebnost) Domobranski divizionar v Gradci podmaršal baron Sztankovics je stopil v pokoj in dobil pri tej priliki naslov in značaj feldcajmajstra ter bil imenovan tajnim svetnikom. — Divizionarjem je imenovan general Herman vitez Buss.

— (Štajerski veleposestniki in minister Bärnreither.) Iz Gradca se nam piše: Ostra izjava štajerskega veleposestva proti Thunovemu ministerstvu je uspeh neumornega hujskanja dež. glavarja grofa Attemsa, grofa Stürgkha, barona Moosona in barona Hackelberga. Veleposestniki bi bili morda sklenili sicer nekoliko rezervirano, a vendar Thunovemu ministerstvu kolikor toliko prijazno izjavo, a ti štirje aristokrati so toliko časa ščuvali, da so se jim drugi udali.

— (Spridevala siromašnosti.) Naredbeni list pravosodnega ministerstva razglasa določila o izdajanju sprideval siromašnosti v Trstu. Po teh določilih izdajajo spridevala tisti okrajni predstojniki in podpredstojniki, v katerih okraju ali predokraju dotična stranka stanuje. Ako se predstojnik, oziroma podpredstojnik brani, izdati tako spridevalo, se stranka lahko pritoži na dež. vledo. Rekurz je vložiti pri tržaškem magistratu.

— (Brzjavni in telefonski promet meseca februarja 1898.) Na c. kr. brzjavni postajah poštne okraja tržaškega bilo je meseca februarja 1898 in sicer na Primorskem: oddanih 40.230, došlih 44.422, tranzitujočih 118.071, skupaj 202.723 brzjavk; od teh jih odpada na Trst: oddanih 26.800, došlih 30.686, tranzitujočih 109.039, skupaj 166.525 brzjavk; na Kranjskem: oddanih 5625, došlih 7072, tranzitujočih 10.588, skupaj 23.285 brzjavk. Telefonski promet. a) V istem času vršilo se je v interurbanem telefonskem prometu v Trstu 1976, v Opatiji 379, v Pulju 53 in v Ljubljani 160 pogovorov. b) V urbanem telefonskem prometu bilo je sicer: v Trstu 180.000, v Pulju 5063, v Gorici 2492, v Opatiji 1513 in v Ljubljani 5300 pogovorov.

— (Slovanski visokošolci dunajski — solidarni.) Z Dunaja se nam piše: Izvrševalni odbor

slovanskih visokošolcev je imel 14 t. m. sejo, v kateri se je posvetoval o zahtevah posamičnih slovanskih narodov. Hrvatje so silili slovanske visokošolce, naj zavzame hrvatsko državno pravno stališče, a ker bi se bili v tem slučaju Srbi ločili od ostalih akademikov, je izvrševalni odbor določil, da se v spomenico slovanskih visokošolcev sploh ne vzprejmejo posamezne zahteve, ampak samo najvažnejši postulat. S tem so se zadovoljili tudi Hrvatje in Srbi in je na ta način shranjena solidarnost slovanskih visokošolcev. Izvrševalnemu odboru je došla tudi izjava bolgarskih visokošolcev, s katero so naznanili, da so popolnoma solidarni s svojimi slovanskimi tovariši, in da obžalujejo postopanje nekaterih posamičnih Bolgarov, kateri so se izneverili tej solidarnosti in svojo izjavo obelodanili v Slovanom sovražnih listih. Spomenica slovanskih visokošolcev se obelodani v kratkem.

* (800tni jubilej) svojega konfiskovanja je slavil hrvatski „O b z o r“, kat-ri izhaja sedaj 39 let. Glavna zasluga tega neovadnega jubileja je 14-letna doba sedanjega bana grofa Khuen Hedervarya.

* (Vereščagin v Zagrebu) „Hrvatska Dom.“ poroča, da je Vereščagin došel iz Budimpešte v Zagreb, misleč po izjavah Madjarov, da pride v madjarsko mesto. Bil je torej jako iznenaden, ko je došel v povsem slovansko mesto. Zanimale so ga okoliščanske narodne noše. Nakupil si je veliko zbirko domače obrti „Društvo umetnosti“ mu je priredilo slavnostni obed. Tu je pripovedoval: Ko je pred 15 leti hotel izložiti svoje slike v Dublinu, si je pridobil v ta namen v Rusiji priporočila pisma na najodličnejše osebe v Irski. A nijedne ni mogel dobiti; vse so bile radi političnih pregreškov v zaporu.

„Zdi se mi, da so Angleži in Madjari z ozirom na liberalnost povsem jednaki. Oboji so liberalni, a samo zase, ne tudi za druge.“ — Umetnik obžaluje, da Rusi malo vedo o Hrvatih, in pravi, da bi bilo kulturno zblizanje za oboj naroda velike koristi. Izložba bo v dvorani hrv. zem. glasbenega zavoda. S to bodo spojene tudi druge slavnosti. Da bo možno občinstvu z dežele ogledati si razstavo, se priredé posebni vlaki. Slovencem se nudi sedaj prilika, da posetijo Zagreb ter si ogledajo dela slavnega ruskega slikarja.

* (Plodovita pisateljica) Češka pisateljica Zofija Podlipska je napisala 114 romanov in povestij, 26 povesti za narod, 4 gledališke gre, 100 drobtin, 100 povestov za mladino, 50 otroških drobtin in 13 otroških gledaliških iger; 20 literarnih in življenjskih študij.

* (Slovani v Avstriji) Po najnovejših statističnih izveštjih je v Cislitaniji Slovanov 15.320.000 (60 1/2%), in sicer Člov 5.940.000 (23 3/4%), Poljakov 4.030.000 (15 8/10%), Mal rusov 3.370.000 (13 2/10%) Slovencev 1.270.000 (5%), Srbov in Hrvatov 710.000 (2 8/10%).

* (Prekop mej baltičkim in črnim morjem.) Po leti prične Ruska kopati prekop od baltičkega do črnega morja, kateri bo de za obrt, trgovino in vojniške svrhe prevelike važnosti. Kanal se bo de začel pri Rigi; vsa njegova proga bo znašala 1600 km., od katerih bo de treba izkopati 200 km. Za ostalih 1400 km. pa se uporabijo struje rek. Topografski odnošaji so bajš prav povoljni, in dno je prikladno graji prekopa.

* (68letna morilka) V Rüdingu pri Linu je bajš umorila 68letna Ruza Grubmüller dne 18. januarja l. 1896. svojo 81letno sestro Marijo. Morilka doslej niso mogli najti. A te dni so zaprli Rozo Gr., ker vse kaže, da je ona umorila lastno sestro.

* (Naročen umor.) V Lugosu na Ogorskem so našli te dni 30letnega obrtnika Erdmanna ubitega. Preiskava je dognala, da ga je ubil njegov kočijaž, kateremu je za to plačala Erdmannova so-proga 100 gld.

* (Interview otrok.) Sedaj divja interview-ska epidemija. Vsakdo je že interviewran, v Ameriki pa so začeli interviewirati še otroke. V mestu Utici je ondočni superintendent interviewiral pismeno vse šolske otroke: kako sodijo p. n. učenci o — tožarenju vulgo „špicljenju“? Večina interviewancev se je izrazila za „špicljarenje“, ker se jim zdi potrebno in neizogibno. Sedaj pa pisarijo nekateri amer. kanski časopisi, kako propala je današnja mladina, ki zagovarja „špiclje“, katere so včasih součenci pretepli.

Književnost.

— „Mladost“, zvezek 4. Ta smotra za moderno književnost in umetnost ima v poslednji številki to-le vsebino. Neprilakovani napad. (Umetniška priloga.) Slikal Vas. V. Vereščagin. — „Saldirano“. Črtica, Fr. Govékar. — Na Nilu. I. II. zložil Vl. Vidrić — Mariana. Novela. Spisal T. Kober. — Grešni verzi. I. II. zložil Dušan. — Božičnica. Spisal Artur Schnitzler. — Mlada Hrvatska. Študija. Spisal Artur Grado. — Agrarna pretresivanja. Spisal Miša Zemljanić. — Pojedine številke stanejo 40 nč. Za četrt leta 2 gld. Za dijake 1.25 gld. Uprava: Uprava: Dunaj, I. Wollzeile 20.

— „Slovenka“. Vsebina V. zvezka: To je častno. — Ob vrnitvi. — Josip Juraj Strossmayer. — Pravica do sreče. — V noči. — Kdo pa tebi...? — Svoje dni... — Vihar. — Učiteljica. — Iz dnevnika male gospodinje. — Književnost in umetnost. — Razno. — Doma.

— Razprava „Das Klima von Krain“, katero priobčuje v nemških Izveštjih muzej. društ. v Ljub. naš rojak profesor Ferd. Seidl, je dosegla v strokovnih krogih prav lep uspeh. Podrobna znanstvena monografija izhaja v „Izveštjih“ že nekaj let in obseza doslej že 30 tiskanih pól. Prvi evropski strokovni list, Hann-Hellmannova „Meteorologische Zeitschrift“ prinaša v letnikih 1892, 1893, 1894. in 1897. obsežna, izredno pohvalna poročila o vsebini razprave. — Tudi pred kratkim izišli „Geographischer Jahresbericht über Oesterreich“ za leto 1894., ki prinaša objektivna poročila tudi o vseh v slovenskem in drugih slovanskih jezikih priobčenih zemljepisnih razpravah, zelo pohvalno in prav obsežno omenja Seidlovo Klimatografijo. — Kranjska dežela hrani v sebi premnogo prirodnih posebnosti in kamorkoli naravoslovec seže, ponudi se mu obilica prezanimivega gradiva. Tudi nje podnebje je hvaležen predmet podrobne znanstvene preiskave, kajti menda nikjer v Evropi ne najdemo na tako malem prostoru toliko mnogoličnosti. Prav zato pa je preiskava težavna. Temveč povoda imamo, da gospodu pisatelju čestitamo, ker se je domoznanstvenega dela lotil ne le z veseljem, nego tudi z vztrajnostjo, in da je tako dosegel toli laskava priznanja merodajnih strokovnih krogov. Hvaležni smemo biti tudi muzejskemu društvu, da je to obsežno delo o Kranjski sprejelo, zlasti ker je razprava ne le teoretiška, nego tudi praktične vrednosti. Le jedno obžalujemo, da ni pisana v slovenskem jeziku. Opravičenje pa najdemo v tem, da je njen začetek bil priobčen že tedaj, ko še ni bilo slovenskih „Izveštij“.

Telefonična in brzjavna poročila.

Dunaj 16. marca. V parlamentu se je že začelo živahno gibanje. Voditelji posamičnih klubov so že tu, in prišlo je tudi že jako mnogo poslancev, samo čeških in slovenskih še ni. Dalmatinski poslanci so vsi že tu.

Dunaj 16. marca. Členi parlamentarne komisije desnice, kar jih je že tu, so imeli danes zaupen pogovor, na katerem so se razgovarjali o vprašanjih, ki se morajo rešiti v jutrišnji seji.

Dunaj 16. marca. Nemškonacionalni poslanci so sprožili predlog, naj se vsi nemški klubi zbero na konferenco, da izdelajo skupno načrt jezikovnemu zakonu, kateri bi potem skupno predložili drž. zboru.

Dunaj 16. marca. Danes popoldne ima novo ministerstvo prvi ministerski svet.

Dunaj 16. marca. Ministerski predsednik grof Thun je danes dlje časa konferiral najprej z baronom Chlumeckim, potem z grofom Goluchowskim.

Dunaj 16. marca. V poslanskih krogih se obče meni, da noben člen združenih nemških strank ne vzpreme ponujenega mesta podpredsednika poslanske zbornice. Veleposestniki prajjo, da bi se odpovedali svoji neodvisnosti, in da bi pršli v konflikt z nemškimi nacionalci, ako bi ponudbo vzprejeli. Definitivno stvar še ni odložena in se vrše še danes pogajanja, toda do danes zvečer mora biti stvar dognana, ker mora ministerski predsednik do jutri do 10 ure popoldne naznaniti načelniku desnice, Jaworskemu, končno odločitev nemškoberskih veleposestnikov.

Dunaj 16. marca. V parlamentarnih in juridičnih krogih obuja veliko začudenje članek „Ostd. Rundsch.“, kateri imenuje Abrahamowicza in Kramafa, ki sta oba še vedno predsednika posl. zbornice, bandita, in splošno mnenje je, da treba državnega pravdnika, ki take reči pripušča, poklicati na odgovor. „Ostd. Rundsch.“ in „N. Fr. Pr.“ skušata afero radi posl. Cingra obsojenega redarja Glasa izkoristiti, in zahtevata, naj drž. pravdnikstvo postopa tudi proti Badeniju, Abrahamowiczu in Kramafu.

Zagreb 16. marca. Sodišče v Mitrovici je obsodilo na smrt Luko in Matijo Miletica, katera sta umorila svojo sorodnico Jeleno Miletic.

Pariz 16. marca. Žena obsojenega Dreyfusa je 28. februarja prosila ministra Lebona, naj jej dovoli iti na Hudičev otok k svojemu soprogu in ostati pri njem, a dosedaj še ni dobila nikacega odgovora.

London 10. marca. Izumitelj Bessemerjekla je umrl.

Za prebivalce mest, uradnike itd. Proti težakim prebavljenjem in vsem nasledkom mnogega sedenja in napornega duševnega dela je upravn. potrebno posebno domače zdravilo pristni „Moll-ov Seidlitz-prasek“, ker upliva na prebavljenje trajno in uravnavno ter ima olajševalen in topilen učinek. Škatljica velja 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov prepat, znanomovan z varnostno znamko in podpisom. Manj kot 2 škatljici se ne pošljeta. 3 (5-4)

Umrli so v Ljubljani:

Dne 12. marca: Neža Nose, posestnica, 69 let, Ra-deckega cesta št. 11, vnetje možganske mreže.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

Marci	Čas opa-zovanja	Stanje baro-metra v mm.	Tempera-tura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm v 24 urah
15.	9. zvečer	736.1	5.9	sl. jug	jasno	
16.	7. zjutraj	737.3	1.2	sl. svzh.	skoro jas.	0.0
	2. popol.	735.1	11.7	sr. zahod	skoro obl.	

Srednja včerajšnja temperatura 6.7°, za 3.2° nad normalom.

Dunajska borza

dne 16. marca 1898.

Skupni državni dolg v notah	102 gld. 15 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 „ 95 „
Avstrijska zlata renta	122 „ 60 „
Avstrijska krona renta 4%	102 „ 60 „
Ogerska zlata renta 4%	121 „ 40 „
Ogerska krona renta 4%	99 „ 45 „
Avstro-ogerske bančne delnice	926 „ — „
Kreditne delnice	362 „ 75 „
London vista	120 „ 45 „
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 „ 75 „
90 mark	11 „ 75 „
90 frankov	9 „ 53 „
Italijanski bankovci	45 „ 05 „
C. kr. cekini	5 „ 66 „

Poštno-brzojavna upraviteljica

s prakso ter lepo in hitro pisavo, zajoč slovenski in nemški v govoru in pisavi, se takoj in stalno vzprejme. — Služba lepa, pogoji dobri in po do-govoru. (409-2)

Ponudbe z vsemi spričevali in dekreti pod šifro „Domovina“ na upravnistvo „Slov. Naroda“.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1897. leta.

Odhod iz Ljubljane jut. kol. Proga des Trbiš
Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak Celovec Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Anasse, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solno grad; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selz thal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend Gastein, Zell ob jezernu, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plaznj, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lip sko, Dunaj via Amstetten. — **Proga v Novo mesto in v Kočevje.** Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. zvečer mešani vlak. — **Prihod v Ljubljano. j. k. Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 52 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlo vih varov, Heba, Marijinih varov, Plaznja, Budejevic, Solno grada, Linca, Steyra, Ausseca, Ljubna, Celovca, Beljaka, Fran zensfeste. — Ob 11. uri 20 m. dopoldne osonni vlak z Du naj via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov Plaznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezernu, Lend Gasteina Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popolu dne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Cel ovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — **Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.** Ob 8. uri 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešani vlak. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 20 m. zvečer. (17-61)

Velika zaloga makulaturenega papirja

lepi nerazrezani in nečitani dunajski časniki, dobi se pri meni v vseh množinah od 25 kilo naprej.

Cena za 100 kilo je 7 gld. 50 kr.

Pri večjih odvetjih še nekoliko ceneje.

Ivan Fabian

v Ljubljani, Vodnikov trg.

Bilanca

hranilnega in posojilnega društva v Ptuiju za leto 1897.

Aktiva			Pasiva		
	avstr. valj.			avstr. valj.	
	gld.	kr.		gld.	kr.
1. Hiša vl. št. 346 Ptuj	gld. 47530.—		1. Glavni deleži	gld. 2000.—	
2. Inventar te hiše	1360.—	48880.—	2. Opravilni deleži } od 4469 zadr.	50759.30	52759.30
3. Hiša vl. št. 52 Ptuj	6435.—		3. Hranilne vloge s kapitalizovanimi obrestmi vred	771959.46	
4. Inventar v pisarnici	120.—		4. Neizplačane obresti od glavnih deležev	31.50	
5. Posojila	849882.43		5. Za leto 1898 predplačane obresti	8070.44	
6. Zaostale obresti od posojil	6735.88		6. Izposojilo zadruge	19000.—	
7. Naloženi denar pri drugih zavodih gld. 10212.05			7. Splošni rez. fond	gld. 146.9.85	
8. Nevzdržene obresti od tega	324.68	10536.73	8. Spec. rez. fond za slučajne izgube	65495.25	80185.10
9. Naloženi denar v poštini hranilnici gld. 942.40			in ker se je dal ostanek čiš tega dobička	gld. 80185.10	
10. Nevzdržene obresti od tega	6.82	949.22	v znesku	9814.90	
11. Menice, zadr. in hran. knjižice		158.30	vsled sklepa obč. zbora k po sebnemu rez. fondu, znašata oba rez. fonda skupaj	gld. 90000.—	
12. Prehodni zneski		310.—	9. Penzijski fond za uradnike		2385.02
15. Gotovina dne 31. decembra 1897		22902.29	10. Čisti dobiček leta 1897		12519.63
Skupaj		946909.85	Skupaj		946909.85

Denarni promet v letu 1898 znašal je gld. 1,550,757.97

Oba rezervna fonda znašata koncem leta 1897 gld. 90000.—

V Ptuiju, dne 7. marca 1898.

Jurca Andrej s. r. ravnatelj.

Dr. Ploj Jakob s. r., Dr. Jurtela Fran s. r., Ožgan Simon s. r., Mikl Tomaž s. r., Brenčič Miha s. r., Zelenik Jožef s. r., odborniki.

391-2)

Lepo angleško pneumatic-kolo

malo rabljeno, se takoj po prav niaki cent proda, — Kje? pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“ pod J. S. 100. (413)

Cukerin šte. 20

3000 kosov na 1 kilo. V porcijskih koscih à 1 kr.

Cukerin šte. 9

2000 kosov na 1 kilo. V porcijskih koscih à 1½ kr.

Dobiva se v prodajalnicah mešanega blaga.

Zaloge oddaja: J. Wels, Dunaj, VI. okraj, Eszter-hazygasse šte. 12. (169-12)

Ugodna prilika!

Stara prodajalna z vso opremo v Zagorji ob Savi se radi odpotovanja odda v najem pod zelo ugodnimi pogoji. — Več se izve pri lastnici **Franciški Stene** v Zagorji ob Savi (382-6)

Uradno dovoljena

I. najstarejša posredovalnica stanovanj in služeb

G. FLUX

Gospodske ulice št. 6 pri tleh na desni priporočila in namečila (347-11)

službe iskajoče vsake vrste

(moške in ženske) za tukaj in drugod. Za ko-likor mogoče hitro in vestno postrežbo se jamči.

Jedino pristen

BALZAM

(Tinctura balsamica)

dobavlja na debelo in na drobno samo oblastveno koncesijonirana in trgovinskodno protokolirana

tovarna balzama

lekarnarja

A. Thierry-ja

v Pregradi pri Rogatu.

Pristen samo s to trg. sodno

registrirano zeleno varstveno znamko.

Celotna priprava mojega balzama stoji pod zakonitim varstvom vzorcev. (207-4)

Najstarejše, najpreizkušenejše, najcenejše in najreel-nejše ljudsko domače zdravilo za prsne in pljučne boli, kašelj, izmečke, krč v želodcu, manjkanje slasti, slab okus, slabo dišečo sapo, kolcanje, zgago, vetrove, zaprtost telesa itd., za notranjo in vnanjo porabo proti zobobolu, gnitju v ustih, ozeblini, opeklinam itd. Kjer ni nobene zaloge, naroči se naravnost z naslovom: Tovarba balzama lekarnarja A. Thierry v Pregradi pri Rogatu.

Cena franko za vsako poštno postajo Avstro-Ogerske je z zabojem vred:

12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krone, 60 „ 30 „ 13 kron.

V Bosno in Hercegovino 30 novč. več.

Ponarejalce in posnemalce, kakor tudi prodajalce takih falsifikatov bodem na podlagi zakona za varstvo znamk strogo preganjal sodnim potom.

Lekarna angelja varuha

Jedino pristno

Centifolijsko mazilo

(balzamsko mazilo iz rože centifolia).

Najkrepkejšo vlažno mazilo sedanjosti. Velike antiseptične vrednosti. Posebno vnetji nasprotnega učinka. Pri vseh še tako starih vna-njih bolih škodah in ranah gotov vseh, — vsaj najmanj zboljšanje in olajšanje bolečin pro-uzrojoče.

A. Thierry-ja v Pregradi.

Manj nego dve škatljici se ne razpošiljati; raz-pošilja se jedino le proti poprejšnjemu nakazu ali proti povzetju zneska. Cena s poštnino, voznim listom in zabojem itd. za 2 lončka 3 krone 40 vin.

Svarim pred nakupovanjem neučinkovitih ponare-lanj in posnimalcev, kakor tudi prodajalcev, da je na vsa-kem lončku vžgana zgornja varstvena znamka in firma „Schutzengel-Apotheke des A. Thierry in Pregrada“. Vsak lonček mora biti zavrt v navodilo za uporabo, katero ima to varstveno znamko. — Ponarejalce in posnemalce mojega jedino pristnega centifolijskega mazila bodem na podlagi zakona za varstvo znamk strogo preganjal; isto tako prodajalce falsifikatov. Kjer ni nobene zaloge, naroči se naravnost z naslovom: Lekarna angelja varuha in tovarba balzama A. Thierry v Pregradi pri Rogatu.

Razpošilja se brezizjemno le proti poprejšnjemu na-kazu ali proti povzetju zneska.

VABILO

rednemu občnemu zboru

„Posojilnice na Slapu pri Vipavi

registrirane zadruge z neomejeno zavezo“

kateri se bode vršil

v četrtek 31. marca 1898 ob 3. uri popoldne v šolskem poslopju na Slapu.

Dnevni red:

- 1.) Poročilo načelstva.
- 2.) Poročilo nadzorstva o letnem računu.
- 3.) Razdelitev čistega dobička.
- 4.) Privoljenje remuneracije načelstvu in nadzorstvu.
- 5.) Volitev načelstva in nadzorstva.
- 6.) Prememba pravil.
- 7.) Razni nasveti.

(416)

Na Slapu, dne 14. marca 1898.

Načelstvo.